

φάγωμεν) Σέριφ. β) Θηλ., είδος χυμώδους άλλ' άγλύκου σταφυλής 'Αστυπ. Ρόδ. Συνών. *ν ε ρ ο σ τ ά φ υ λ ο*. 2) Εί-δος φυτού του άγρου με άνθη χρώματος ζωηρώς κιτρίνου Κώς. Συνών. *μ ά η ς*. 3) Ούδ., είδος μήλων Κύπρ.

Η λ. και ως έπων. υπό τους τύπ. *Γυαλ-λουρης* Κάρι., *Γυάλ-λουρος* Κύπρ., ως έν. κύρ. υπό τους τύπ. *Γυαλ-λούρης*, *Γυαλ-λούρα* Κύπρ. και ως τοπων. υπό τους τύπ. *Γυαλ-λού-ρης* Ρόδ., *Τοῦ Γυαλούρη* ο Κάβος 'Ηράκλ.

γυαλουρίζω Κρήτ. (Βιάνν. Σφακ.) *γυαλ-λουρίζω* Κύπρ. Κώς Ρόδ. Σύμ. κ.ά.

Έκ του έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς*.

1) Γρυλλώνω, διανοίγω τους οφθαλμούς εκ θαυμασμού, χαρᾶς ή άγανακτήσεως Κρήτ. (Βιάνν. Σφακ.) Κύπρ. Κώς: *'Εγγαλούρις* ή θειά, άμα τση φέρανε τό κοριάς Βιάνν. *Εἶνδα γυαλ-λουρίζει τ' άμ-μάδια του*; Κύπρ. Συνών. *γ ρ υ λ λ ὠ - ν ω*. 2) Διανοίγω τους οφθαλμούς διά νά εκφοβίσω τινά Κύπρ.: *Αν του γυαλ-λουρίσω, έν' νά τον κάμω νά μὲν ήξέρη μήτε ποῦ νά πάη μήτε ποῦ νά 'ρη* Κύπρ. *Μὴν δοῦ γυαλ-λου-ρίζ-ξης του παιδιξιου τδαι φουάται* Κώς. 3) Λάμπω, άκτι-νοβολῶ Ρόδ. Σύμ.: *Γυαλ-λουρίζουν τὰ μ-μάτια του* κάτ-τη Ρόδ. 4) Μεταφ., φαίνομαι κάπως ώραϊος, επί γυ-ναικῶν κυρίως Κρήτ. (Σφακ.): *Γυαλουρίζ' ή κοπελιά του Μανόλη*. Διά τήν σημ. πβ. *γ υ α λ ἰ ἷ ω* 3.

γυαλουρίς έπιθ. ένιαχ. Ούδ. *γυαλ-λουρι* Κύπρ. (Κα-λοπαναγιώτ. κ.ά.)

Έκ του έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* διά τής παραγωγ. καταλ. -ί ς, χρώματος δηλωτικῆς.

Ο έχων χρώμα υποπράσινον ένθ' άν.: *Γυαλ-λουριν* γρεμ-μύδιν Κύπρ. (Καλοπαναγιώτ.)

γυαλουρόγατιος ό, ένιαχ. *γυαλ-λουρόκατ-ίος* Κύπρ.

Έκ του έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* και του οὐς. *γ ά τ τ ο ς*, παρὰ τό όπ. και *κ ά τ τ ο ς*.

Ο έχων οφθαλμούς υποπρασίνους, όμοιάζοντας κατά τό χρώμα πρὸς οφθαλμούς γάττου. Συνών. βλ. εις λ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* 1.

γυαλουρόζωνος έπιθ. ένιαχ. *γυαλ-λουροζωνου* Κύπρ.

Έκ τῶν έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* και *ζ ω ν ό ς*.

Έπί αϊγῶν και τράγων, ό έχων υποπρασίνους οφθαλμούς και τρίχωμα λευκόν με μαύρην λωρίδα περι τήν όσφυν ως ζώνην.

γυαλουρομάτης έπιθ. ένιαχ. *γυαλ-λουρομ-μάτης* Κώς Μεγίστ. κ.ά. *γυαλ'λουμάτ'ς* Μ. 'Ασία (Κυδων.) *γυαλ-λου-ρόμ-ματος* Κύπρ. (Γερμασ. Καλοπαναγιώτ. κ.ά.)

Έκ του έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* και του οὐς. *μ ά τ ι*.

1) Ο έχων λάμποντας οφθαλμούς χρώματος γαλαου ή υποπρασίνου Κύπρ. Μεγίστ. Μ. 'Ασία (Κυδων.) Συνών. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* 1. 2) Ο έχων τους βολβούς τῶν οφθαλ-μῶν εξέχοντας Κώς. Συνών. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* 2.

γυαλουροῦ ή, ένιαχ. *γυαλ-λουροῦ* Κύπρ.

Έκ του θηλ. *γ υ α λ ο ὕ ρ α* του έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς* κατά τύπ. υποκορ. Διά τὸν σχηματισμόν βλ. Σ. Μενάρδ., 'Αθηνά 6 (1894), 150.

Η γυνή ή έχουσα λάμποντας υποπρασίνους οφθαλμούς ένθ' άν.: *Δσμ.

'Αγία Χρυσολογάτισ-σα, ποῦ 'σαι καρτσίν τής Φούτης,

έβλεπέ μου τήν γυαλ-λουροῦν, ποῦ πέφτει μοναθή της Κύπρ.

γυαλουρούδι τό, ένιαχ. *γυαλ-λουρούδιν* Κύπρ. *γυαλ-λουρούιν* Κύπρ. (Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. κ.ά.)

Έκ του οὐς. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς*, τό όπ. εκ του έπιθ. *γ υ α λ ο ὕ ρ η ς*, και τής υποκορ. καταλ. -ο ὕ δ ι.

Παῖς έχων λάμποντας οφθαλμούς, χρώματος όμοίου πρὸς τό τῶν οφθαλμῶν γαλῆς ένθ' άν.

γυαλούφα ή, ένιαχ. *γυαλ-λούφα* Κύπρ.

Πιθαν. εκ του 'Ελληνιστ. οὐς. *ὕ α λ ὠ π ι ς*.

Πέτρωμα περιέχον τεμάχια γύψου και παρουσιάζον εκ τούτου όφιν υαλώδη. Συνών. *γ υ α λ ε ρ ό ς* 2, *γ υ α λ ό ρ ο τ σ ο ς*.

γυαλοφεγγίτης ό, ένιαχ. *γυαλοφυγγίτης* Θράκ. (Τζετ.) Προπ. ('Αρτάκ. Πάνορμ.) Πληθ. *γυαλοφυγγίτα* Θράκ. (Τζετ.)

Έκ του Βυζαντ. *ὕ α λ ο φ ε γ γ ἰ τ η ς*.

1) Ο επί τής στέγης τῶν οίκῶν υαλωτός φεγγίτης Προπ. ('Αρτάκ. Πάνορμ.) 2) Κατά πληθ., οί εκ τῶν ένω-τίων τῶν γυναικῶν κρεμάμενοι μικροί αδάμαντες ή υαλο-κρύσταλλοι, εκ τής λάμψεως τήν όποιαν εκπέμπουν Θράκ. (Τζετ.) κ.ά. || *Δσμ.

Νά πάρη χτένι και γυαλί, νά πάρη συρματένια σκουλαρικάκια τρίκλωνα με τίς γυαλοφεγγίτοι και σκαρλατένια κουμπατιά νά στειλ' τήν άρρ'βουριά του (σκαρλατένια = κόκκινα, κουμπατιά = υποδήματα) Τζετ.

γυαλοφέγγω ένιαχ. *γυαλοφέγγου* Λέσβ. ('Αγιάς. κ.ά.)

Έκ του οὐς. *γ υ α λ ἰ* και του ρ. *φ έ γ γ ω*.

Εκπέμπω φῶς, λάμπω ένθ' άν.: *'Ηταν παρώρας πλιά, τ' άστρα γυαλοφέγγαν 'ς τον οὐρανό 'Αγιάς. Μό' τὰ φανάρια 'ς τὰ τιρσέκια γυαλοφέγγαν, θάρ'γης γιά παρ'γουριά* (τιρ-σέκι = γωνία δρόμου) αὐτόθ. *Σά 'νείρατου γυαλονφέτς' 'ς του μυαλό μ' Λέσβ.*

γυαλόφυλλος έπιθ. Κ. Παλαμ., Γράμματ., 2.180.

Έκ τῶν οὐς. *γ υ α λ ἰ* και *φ ὕ λ λ ο*.

Ο έχων στιλπνά φύλλα: Ποίημα.

"Οξω βροχή ξεστάλαξε 'ς τὰ χνουδωτά χωράφια και 'ς τίς γυαλόφυλλες βραγιές...

γυαλοχαρτάρισμα τό, 'Αθην. *γυαλ-λοχαρτάρισμα* Κάλυμν. Νίσυρ. *γυαλ-λ^d οχαρτάρισμα* Λέρ. κ.ά.

Έκ του ρ. *γ υ α λ ο χ α ρ τ ά ρ ω*.

Η λείανσις ξυλίνου, δερματίνου ή μεταλλικοῦ αντικειμέ-νου δι' υαλοχάρτου ένθ' άν.: *Τό επιπλο θέλει γυαλοχαρτά-ρισμα ελαφρό και λοῦστρο 'Αθην.*

γυαλοχαρτάρω 'Αθην. *γυαλονχαρτάρου* Στερελλ. (Αί-τωλ. 'Ακαρναν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) *γυαλ-λοχαρτάρω* Κά-λυμν. Νίσυρ. *γυαλ-λ^d οχαρτάρω* Λέρ. κ.ά.

Έκ του οὐς. *γ υ α λ ό χ α ρ τ ο* και τής παραγωγ. καταλ. -ά ρ ω.

Λειάνω, καθιστῶ όμαλήν δι' υαλοχάρτου τραχειάν επι-φάνειαν ξύλου, δέρματος, μετάλλου κ.ά. ένθ' άν.: *Πρέπει νά τό γυαλοχαρτάρουμε πρώτα και ύστερα νά τό λουστρά-ρουμε τό επιπλο 'Αθην. Τὰ γυαλονχαρτάρου τὰ παπούτσια*